

Uvod

Osnovni motiv da se opredelim za pisanje rada na izabranu temu, predstavlja trenutna situacija u našem društvu, gde je u toku štrajk prosvetnih radnika koje zastupaju njihovi sindikati, predstavljajući ih u njihovim zahtevima. Uvek me interesovala uloga i funkcija sindikata i kroz pisanje ovog rada sam se potrudila da detaljno obradim ovaj pojam. Priroda i značaj sindikalnog pokreta

Sindikata je trajna i masovna organizacija radnika koja ima karakter društveno-ekonomske organizacije.

Društveno-ekonomska funkcija sindikata je njegova osnovna i najznačajnija funkcija. Sindikat se osniva sa ciljem da s menadžmentom pregovara o nadnicama, radnom vremenu, odmorima i drugim uslovima rada i zaposlenja. Sindikat je dužan da svojim delovanjem maksimalno štiti kolektivna i druga radna prava i interese zaposlenih. U zaštiti tih prava i interesa sindikat treba da se koristi mirnim, dopuštenim i demokratskim sredstvima, a ne nedopuštenim i nemirosljubivim sredstvima radne borbe.

1.1. Kraći osvrt na noviju istoriju radničkog pokreta

Istorija borbe radničke klase protiv bespoštednog i nehumanog izrabljivanja i teških i nepodnošljivih uslova rada i života neodvojiva je od njene borbe za pravo na organizovano udruživanje i na održenu akciju protiv poslodavca. Tokom XIX veka država se, koliko je mogla, suzdržavala od uplitanja u regulisanje odnosa između poslodavaca i zaposlenih. Polazilo se od pretpostavke da u uslovima punog procvata individualističkih prava i sloboda ne postoje opravdani razlozi za mešanje države u "slobodu rada" radnika i "slobodu delanja" poslodavaca. Sporazum radnika i poslodavaca bio je "zakon za sve". Iz navedenih razloga, niko nije imao pravo da se meša u uspostavljeni režim međusobnih prava i obaveza.

Pozivajući se na princip nemešanja i pravilo o neograničenoj "slobodi ugovaranja", država zabranjuje sindikalno delovanje i pravo na štrajk. Zabrana je trajala sve do polovine XIX veka, osim u Engleskoj, gde je trajala kraće vreme. Kolektivne akcije zaposlenih najoštrije su osuđivane i najčešće tretirane kao krivična dela, za koja su propisivane i izricane visoke kazne. Uprkos zabranama i visokim kaznama, nezadovoljstvo radnika vremenom je postajalo sve veće, zbog čega su i njihove akcije, tokom vremena bivale sve češće i žešće. Zahvaljujući tome moralo je doći do ublažavanja pojedinih zabrana, odnosno do izvesnog popuštanja pred zahtevima sve organizovanijeg radničkog pokreta.

Zabrana sindikalnog organizovanja i delovanja najpre je ukinuta u Engleskoj. Iako je reč o zabrani koja je ukinuta 1824. godine, potpuna sloboda udruživanja u ovoj zemlji nastaje tek 1871. godine.

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com